

FACÍR

studentský časopis

01

2023
/2024

Obsah

Úvodní slovo	03
Zprávy ze školy	06
Expedice Korsika	10
Výletíme s Facírem	14
Co nevíte o houbaření	18
Zajímavost pro lepší den	20
Otužování - ANO nebo NE?	21
Kam rostou naše lesy?	24
Vlci v České republice	28
Mongolské lesy a lesnictví	30
Wildfires in Europe	34

Úvodní slovo

Nový školní rok se za chvíli rozjede na plné obrátky a tak i v naší redakci je třeba na to pořádně šlápnout! Zní zde však otázka - kdo na to šlápne?

Bohužel s odchodem loňských čtvrtáků řady našich redaktorů utrpěly velmi četné ztráty a i na pozici šéfredaktora, aspoň na čas, musí nastoupit někdo nový a postarat se, aby nám tak dobře rozjetý školní časopis nestačil znovu upadnout v zapomnění.

Za tři roky, co v redakci časopisu Facír působím se toho změnila řada. Ze skoro neexistujícího plátku vycházejícího výjimečně jednou za rok se stal pravidelně vycházející, kovaný studentský časopis s reálnými výsledky a úspěchy.

Jsme nejlepší studentský časopis v Královéhradeckém kraji, patnáctý nejlepší v celé České republice a třetí nejinspirativnější časopis v elektronické podobě. Pohnuli jsme se vpřed hlavně díky kolektivnímu úsilí naší redakce, konzistenci a vytrvalosti. Ty hodiny strávené společně nad tvorbou časopisu od základu, všech článků, oslovování lidí, vytvoření fyzické podoby časopisu, ty se nedají spočítat. A tímhle děkuji všem (a hlavně Vojtovi - emeritnímu šéfredaktorovi), že se do toho „obuli“ s takovou vervou. Nemůžu být víc hrdá na to, co jsme spolu všichni dokázali.

Teď je na čase jet dál bez lidí, kteří u toho všeho byli a vzít starost na sebe. Sestavit od základů novou redakci a s ní udržet úroveň časopisu minimálně na podobné úrovni.

03

O 4

Ráda bych v našich řadách srdečně přivítala naše drahé prváčky. Zorientovat se na naší škole je někdy opravdu fuška, obzvláště, když tu je člověk chvíli. Ale nemusíte se zde bát kohokoliv se zeptat (ne, nikdo vás za to neukousne), cokoliv vyzkoušet, začít cokoliv nového - vybrat si, jak roky tady strávíte. Nebojte se vyzkoušet vše, co se vám naskytne a máte o to jen trochu zájem. Díky zájmům můžete poznat spoustu nových přátel, získat nové zkušenosti v tom, co vás baví, a získat krásné (a někdy trochu tragikomické) zážitky, na které budete ještě dlouho vzpomínat. Přeji Vám do studentského života hodně štěstí!

Tento díl časopisu je věnovaný hlavně začátku nového studentského roku - podzimu, ale též ohlédnutí za koncem toho minulého. Po ohřátí se na korsických plážích, zavítáme na pár zajímavých míst v České republice, zahoubaříme si a následně nás čeká prudké zchlazení s otužovacím kroužkem. Též se pověnujeme problematice vlků v naší zemi a v angličtině zauvažujeme o tom, proč se Evropa trápí lesními požáry. Pan Ing. Škoda nás provede mongolskými lesy a též nebude chybět pár uvolněnějších satirických řádků.

Doufám, že se Vám jak nová podoba Facíra, tak obsah budou líbit. Snad se i nadále budeme jednou za dva měsíce setkávat při čtení těchto úvodních slov. Děkuji Vám všem, kteří tento časopis čtete.

A děkuji hlavně všem, kteří se rozhodli se mnou do tohoto jít a dál vytvářet tenhle překrásný časopis. Je na čase do toho zase pořádně šlápnout!

Lesu zdar!
Nikola Botošová

HLEDÁME *posily!*

Chceš být součástí týmu kreativních mladých lidí s cílem něco předat? Chceš se zlepšit v jazyce, psaném projevu a sdílet s ostatními svoje nápady? Staň se součástí naší redakce! Jediné, co budeš potřebovat, je trocha chuti tvořit a pár chvil tvého času. Není čeho se bát!

Máš zájem? Ozvi se na instagam / @facir.clatrutnov

Zprávy ze školy

Bc. Veronika Chrobáková

chrobakova@clatrutnov.cz

projektová a marketingová manažerka

Školní rok 2023/2024 odstartoval slavnostním zahájením, a to jak v Trutnově, tak ve Svobodě nad Úpou. Při této příležitosti byli oceněni studenti s výbornými studijními výsledky a ti, kteří reprezentovali školu či byli aktivní jiným způsobem. S radostí jsme přivítali nejen studenty prvních ročníků, ale také několik nových kolegů. Všem přejeme, aby se jim na naší krásné lesárně líbilo.

První školní den jsme zahájili výběhem do trutnovského lesoparku a závod se nesl v přátelské atmosféře a sportovním duchu. Stejně jako loni absolvoval nejrychleji trať Jáchym Bulíř z 3.A, který zvládl okruh za 24:49. Z děvčat si nejlépe vedla Kamila Štěpánská z 3.A.

První zářijový víkend jsme se zúčastnili Mysliveckého dne ve Skalici u Hradce Králové, kde jsme si pro děti připravili lesní pedagogiku a naši trubači během dne několikrát vystoupili, aby předvedli své trubačské dovednosti.

Hned na začátku roku dorazily nové učebnice, které jsou výsledkem společné práce všech lesnických škol v ČR. Jedná se o učebnici Pěstování lesů a Anglický lesnický slovník. V plánu jsou další odborné učebnice.

Začátek školního roku je vždy ve znamení nových věcí, příležitostí a možností. Otevírá se mnoho kroužků a začínají mimoškolní aktivity. V současné době probíhá nábor nových členů do kurzu sebeobrany. Novinkou na naší škole je možnost přihlásit se na přípravný kurz ke zkoušce B2 First (dříve FCE). Příprava bude probíhat každé úterý od 15:30 do 17:00 v učebně AJ.

Třída 2. B společně s Mgr. Tomášem Součkem navštívila Okresní soud v Trutnově. V rámci Občanské nauky zde měli studenti možnost zhlédnout průběh opravdového soudního jednání. Téma soudního sporu se týkalo ublížení na zdraví z důvodu nezabezpečeného psa.

Třída 2. C se vydala vstříc cyklo dobrodružství a studenti 3. ročníků vykonávají těžební praxe. Třída 4. C vyrazila na odbornou exkurzi. Od letošního roku bude probíhat výuka všech ročníků oboru Mechanizace a služby na Školním polesí. Otevíráme také praxe ve finském Mikkeli.

Česká lesnická akademie Trutnov vyhlásila veřejnou sbírku za účelem získání finančních prostředků na rekonstrukci a modernizaci odborné učebny a kabinetu myslivosti. Povolená veřejná sbírka bude prováděna shromažďováním příspěvků na zvláštní bankovní účet číslo 325341399/0300, na který lze přispět libovolnou částkou.

Děkujeme všem studentům, kteří jsou aktivní a zapojují se jakýmkoli způsobem do dění na škole.

slovo ředitele školy

Vážené studentky, vážení studenti, přeji vám všem, aby byl školní rok 2023/2024 plný zážitků, na které budete vzpomínat celý život. Nečekají vás jen studijní povinnosti, ale mnoho mimoškolních aktivit, exkurzí, brigád a společenských událostí. Užijme si je všechny v klidu a pohodě bez zbytečných komplikací. Těším se na naše společná setkání a pevně věřím, že se s vámi všemi potkám při slavnostním vyřazení absolventů.

*Lesu zdar!
Ing. Miloš Pochobradský
Ředitel školy*

FACÍR *děkuje!*

Děkujeme všem našim
čtenářům a dopisovatelům
za podporu a přízeň!

*nezapomeňte nás sledovat i na instagramu:
@facir.clatrutnov*

FACÍR

Expedice Korsika

Nikola Botošová

@caffeinikk

4.A, lesnictví - šéfredaktorka

Třídy 4.A, 4.B a 4.O, se společně se svými třídními (Aleš Škoda, Jan Téra, Lenka Pařavová) a panem Ing. Jiříštou vydaly na Korsiku. Jak probíhala jejich cesta za dobrodružstvím?

den 1. - cesta přes Brno a Rakousko do Livorna

V 10:00 jsme nastoupili do autobusu a odstartovali naši expedici. Celou naši cestu provázeli dva skvělí řidiči Petr a Pavel a s nimi báječná nálada a brilantní řidičské schopnosti potřebné obzvlášť v ostrých korsických zatáčkách. Za první den jsme se zvládli dostat až za italské hranice a kolem třetí hodiny ranní zakotvil autobus v Livornu.

tip: Na palubu trajektu si nezapomeňte sluneční brýle, opalovací krém a cokoliv, co vás může při dlouhé plavbě zabavit - budete se nudit, věřte nám.

den 2. - plavba do Bastii

Po odpočinku plném komářích štípanců a následné nevyspalosti, naše expedice v 8 hodin zvedla kotvy a trajektem putovala do Bastii. Dlouhou čtyřhodinovou plavbu si všichni nejčastěji zkracovali spánkem a nebo sluněním se na zadní palubě a hodinu po poledni se naše chodila konečně ohřála o korsickou zem. V Bastii jsme příliš času nestrávili, naše cesta vedla do Saint Florent, kde se nacházelo naše první nocležistě.

za krásná expediční trička děkujeme paní
Paťavové!

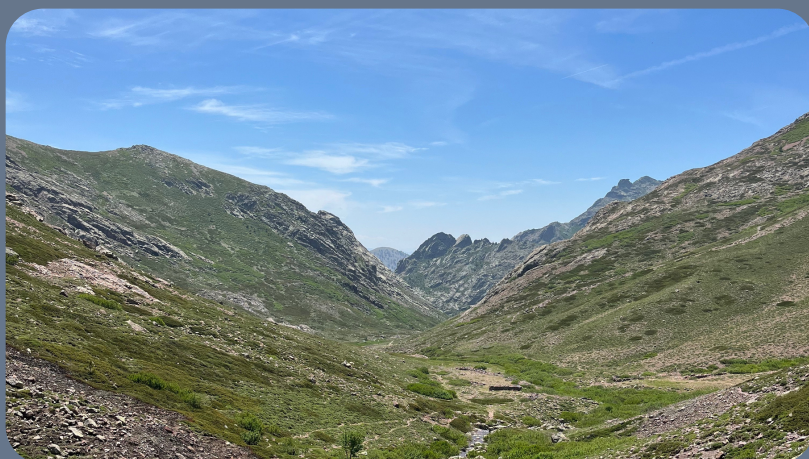

Poprvé jsme se pozdravili s mořem a po zabydlení se konala slavnostní ceremonie na oficiální zahájení expedice. Všichni jsme byli obdarováni nádhernými expedičními tričky a při západu slunce a tónech ukulele se náš první den na Korsice nachýlil ke svému konci.

den 3. - Saint Florent -> Porto

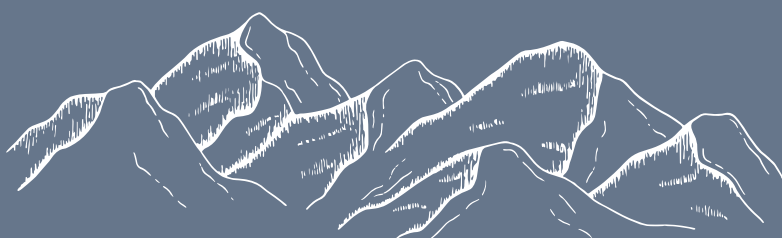
Ráno nás čekala celodenní cesta do kempu v Porto. Dopoledne jsme strávili v rybářské vesničce Nonza, která se pyšní pláží z černých lávových kamínků. Vlny pobřeží k nám byly neúprosné - které několikrát smetly, nejedna pantofle byla mořem nepozorovaně ukradena (a následně odnesena znovu na břeh). Celí osolení jsme se vrátili do autobusu a v odpoledních hodinách proběhl náš výsadek v Calvi na pozdní oběd. Po setmění se konečně všichni mohli uložit do stanů v Porto. Následoval den plný odpočinku a příprav na výstup třetí nejvyššího, ale za to nejnáročnějšího, vrcholu hory Paglia Orba.

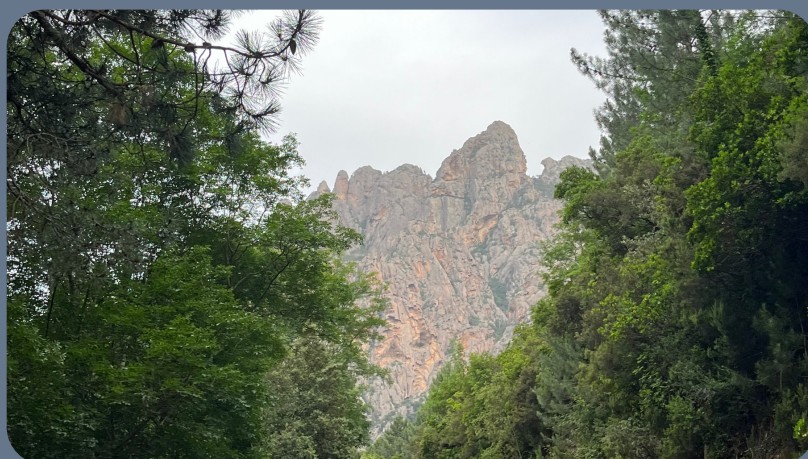
den 5. - Paglia Orba

V tento den se naše expedice vydala v čele s Milošem Pochobradským mladším (horským svůdcem) na vrchol Paglia Orba. Cestou si něco vytrpěli všichni - nebyla jednoduchá, plná kamenů a kopců, ale přece jen se nám všem povedlo dostat k horské chatě na úpatí. Třícítka statečných v čele s Alešem Škodou, Janem Térou a Lenkou Paťavovou se dostala až na samotný vrchol. Sáhli si až na samé dno své duševní síly, ale výsledný pocit z pokoření za to úsilí stál.

den 6. - odborná lesnická vycházka

Vedle odpočinku a regeneraci po náročném včerejším horském výstupu, čekala skupinu studentů odpolední lesnická vycházka s panem Škodou a Térou. Studenti mohli blíže prozkoumat, jak se dřevinná skladba liší od našich končin a jak vypadá korsické hospodaření v lesích. Zjistili, že stromy na Korsice se dorůstají mnohem větších dimenzí, než v našich končinách, nachází se zde spousta druhů borovic a překvapil je i výskyt jedle a vysoký podíl umělé obnovy - ale ta nemá kvůli volně pobíhajícímu dobytku velké šance na přežití. Také si vysvětlili proměnlivost rostlinstva s přibývajícím nadmořskou výškou - zatímco u moře jsme potkávali kvetoucí kaktusy, stačilo trochu vyjet kopec a stromy se zde vyskytující byly úplně jiné.

den 7. - Porto -> Olmeto

Další celodenní cesta před námi - do Olmeta nedaleko městečka Propriano. Kolem poledne jsme na skok nahlédli do hlavního města Korsiky Ajaccia, zavítali k rodnému domu Napoleona, nakoupili domů suvenýry a k večeru nás milý majitel kempu přivítal v kempu v Olmetu.

den 8. - Olympijské hry

Před velkým odpoledním kláním všichni nabírali síly odpočinkem, chladili se koupáním v moři a někteří se vydali do Propriana na zmrzlinu. Každý se během dopoledne aspoň na moment zadumal nad jednou z disciplín - skládání básničky. Kolem čtvrté vypuklo na březích Olmeta a velký Pablius Ovidius Hadrianus v obklopení olympioniků v tógách zahájil olympijské hry. Soutěžilo se ve skoku dalekém, hodu břemenem a ke konci dne se všichni sešli při západu slunce v kempu a navzájem přednesli své vymyšlené básně na zadaná slova. Jednalo se vsuktku o přehlídku velkých (a někdy i překvapivých) talentů.

den 10. - Cesta domů

Den poslední - čas se s Korsikou rozloučit. V Bastii jsme ponakupovali poslední věci a nakonec jsme z trajektu naposledy zamávali Korsice. K večeru jsme se z Livorna vydali znovu směrem domů. Myslím, že všichni z nás získali alespoň jeden zážitek, na který budou dlouho rádi vzpomínat a že nikdo své účasti na Expedici Korsika nelitoval.

den 9. - Les Eucalyptus a kaskády

Kdo nebyl v Bonifaciu, nebyl na Korsice - proto cesta při našem posledním dni na Korsice mířila právě tam. Okružní plavbou se nám naskytl překrásný pohled na pobřeží a opozdilci dostali poslední šanci pořídít nějaký suvenýr, procházka většiny ale směřovala do starého města a k citadele. Poté následovala cesta do kempu Les Eucalyptus a následně směrem k překrásným kaskádám (které tedy byly pěkně ledové!).

FACÍR

Výletíme s Facírem

Adam Dvořák

@adam_dvorak

lesnictví - absolvent

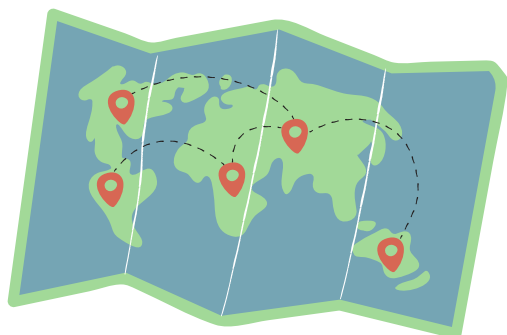

Výstavy v Museu východních Čech

K dnešnímu datu probíhají v Museu východních Čech v Hradci Králové tři výstavy, které by Vám, vážení čtenáři, neměly uniknout. Zde jest shrnutí, co můžete zhlédnouti na těchto výstavách.

Doteky Afriky (27.4. – 1.10. 2023)

Jedná se o fotografickou výstavu afrických zvířat, respektive jejich chodidel a kůží. Expozice je doplněna také exponáty jako jsou vycpaní ptáci, lebky, kožešiny, nebo dokonce si mohou návštěvníci zkusit na promítanou mapu Afriky podle stop přiřadit do jednotlivých oblastí modely zvířat. Fotografie na výstavě jsou dílem fotografa Martina Veselého (*1977) a jeho dcery, Anežky Veselé (*2016)

VÝLETÍME S FACÍREM / 14

Měnící se svět (17.6. 2022 – 12.11. 2023)

Výstava pojednává o vývoji osídlení našeho území v době kamenné a o vývoji kultur, které se zde vyskytly. Expozice je dělena na sekci paleolitickou, mezolitickou a neolitickou. Také jsou zde, pochopitelně, v souvislosti s tématem výstavy vystaveny archeologické nálezy z našeho území, resp. z východočeských nalezišť.

Jan Žižka – Husité ve východních Čechách 23.6. 2023 – 21.4. 2024

Tato výstava je věnována husitství v regionu východních Čech. Z výstavy si odnesete informace o tom, co se tu vlastně během té doby dělo a také spoustu zajímavých znalostí ohledně produkce v českých zemích, protože vystavené exponáty jsou různé předměty z doby vrcholného středověku od předmětů denního užití, po předměty spíše honosné až po zbraně a části zbrojí. Na této výstavě je bohužel zakázáno fotit takže jsem pouze pořídil fotografie na chodbě před vstupem, kde jsou vyvěšeny obrazy s husitskou tematikou.

Výletíme s Facírem 4

V minulých dílech to byly samé skály a hrady, dalo by se říci. Avšak nebojte se, v tomto článku nebudou skály. Hrady zůstanou, ale dojde i na další zajímavá místa. Přeji příjemné čtení.

První zastávka: Kutná Hora

Kutná Hora je okresní město okresu kutnohorského ve Středočeském kraji a městská památka na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. Historicky je město známo těžbou a zpracováním stříbrných rud, odkud ostatně vychází název Kutná Hora. Díky faktu, že se zde dobývání a zpracování rud vskutku dařilo (např. ve 13. století představovala zdejší produkce stříbra zhruba třetinu celoevropské produkce), se v průběhu středověku jednalo o jedno z nejdůležitějších královských měst, což se promítá i na architekturu města. Neví se přesně, kdy těžba v regionu začala, ale určitě se dá mez založit kolem 10. století, kdy se na nedalekém hradišti v Malíně razily stříbrné denáry (tehdy se rudy nacházely nejspíš i na povrchu) a s těžbou souvisela nejspíš i výstavba cisterciáckého kláštera v sousedním Sedlci, který jest prvním cisterciáckým klášterem na našem území.

Zpět však do Kuttenbergu, jak zní německé jméno Kutné Hory, a rovnou do počátku století čtrnáctého. Roku 1300 zde nechal Václav II. zahájit ražbu Pražského groše a o 18 let později získala status města a spolu s ním i různé výsady. Bohatství zdejších dolů – hlavně šachty Osel – bylo pilířem královské moci v Českých zemích a zdrojem financí pro velkolepé stavby zadané za vlády Lucemburků. Sice na přelomu 14. a 15. století již začínala výnosnost dolů postupně klesat, ale roku 1388 započala stavba chrámu sv. Barbory. Výnosy z dolů se zvýšily opět v druhé polovině 15. století za vlády Vladislava Jagellonského a to se i projevilo na zvýšení stavební činnosti. V té době město významem konkurovalo Praze. V roce 1489 zde byla vytisknuta Martinem z Tišnova bohatě ilustrovaná Bible kutnohorská. V polovině července 1496 zde proběhlo za nepřítomnosti krále Vladislava havířské povstání s cílem zlepšit platové a životní podmínky pro horníky, které však bylo potlačeno a 13 vůdců povstání v srpnu téhož roku šťato. Roku 1497 pak král provedl revizi procesů a nechal lidi zodpovědné za popravy potrestat.

Roku 1530 začala výnosnost dolů opět klesat, šachty se zaplavovaly a byly opouštěny. Po stavovském povstání v roce 1547 město ztratilo část svých svobod a po dalších 3 letech se přestaly razit Pražské groše. Úpadek dále pokračoval i proto, že evropský trh byl zavalen stříbrem ze španělské kolonizace Jižní Ameriky, což pochopitelně výrazně snížilo jeho cenu a těžba se přestala v Kutné Hoře vyplácet. Všechny tyto aspekty zapříčinily, že 16. století je poslední, ve kterém bylo těženo v Kutné Hoře stříbro.

Nyní už však ruce pryč od dosti osekáné historické sekce! Pochopitelně bych doporučil díky krásným scenériím historické zástavby Kutnou Horu celkově, ale město skýtá i spoustu pamětihodností jako třeba Jezuitskou kolej, již zmíněný chrám sv. Barbory, hřbitovní kostel Nejsvětější Trojice, a mnoho dalších. Abych řekl pravdu, kutnohorský okres celkově stojí za to procestovat, určitě pro lidi, co se zajímají o historii. V rámci okresu bych také určitě zmínil, že část regionu je ztvárněna i v české historické hře Kingdom Come: Deliverance.

Druhá zastávka: hrad Sion

Hrad Sion, osm kilometrů jihozápadně od Kutné Hory, byl husitským sídlem vystavěným pravděpodobně kolem roku 1427 hejtmanem Janem Roháčem z Dubé. Ten se sem uchýlil roku 1435. První písemná zmínka pochází z 15. února roku 1437 v podobě svolávací listiny, kterou svolává zemský sněm hotovost proti majiteli hradu. Obležení vedl Hynce Ptáček z Pirkštejna, který se 2 roky předtím osvědčil při obležení hradu Ostromeč. Obléhání trvalo čtyři měsíce a dobové zdroje, jak tuzemské tak ze zahraničí, mluví o zdlouhavé a obtížné operaci a tuhých bojích. Skutečnost je však podle archeologického výzkumu z let 1962- '65 pravděpodobně taková, že obléhání bylo spíš tendenční výpovědí a charakter operace byl spíš vlašný, neboť nespokojenost s římskoněmeckým císařem, Zikmundem Lucemburským, byla vyšší a vyšší. Moderní historici proto soudí, že Hynce Ptáček chtěl „sedět pod hradbami“ co nejdéle a posádce nebylo ani bráněno v čerpání vody z blízké Vrchlice, protože hrad nedisponoval studní.

K bojům tak nejspíše došlo až po příchodu královských posil, které vyrazily z Prahy 3. září 1437. Hynce Ptáček měl sice k dispozici minimálně jeden prak, několik houfnic a bombardu, ale ostřelování trvalo nejspíš maximálně den nebo dva. Výzkum také nenalezl žádné známky podkopů nebo průlomů hradeb. Tyto úkony nebyly prostě nutné, protože síla obránců nebyla veliká. Po dobytí byl hrad vypálen a sionské panství připadlo pod královský majetek. Dnes se na místě nachází novodobá zeď vybudovaná na základech hradu, které kopíruje.

Co nevíte o houbaření

Anežka Chaloupková

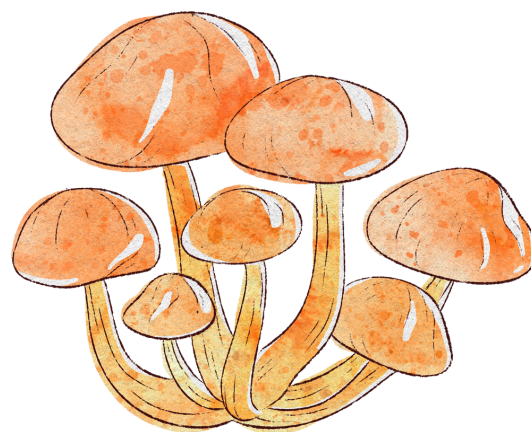
@agnes_chaloupkova

3.0, ekologie – redaktorka

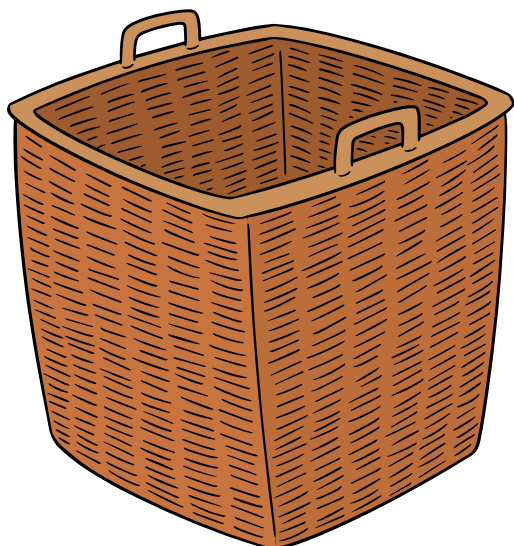

Snad každý z nás již byl v lese na houbách, ale přemýšleli jste někdy nad tím, proč západní svět nesdílí naši lásku k houbám? A jak vlastně houbaření vzniklo? Kde se v ČR nachází nejvíce hub a kde popřípadě hledat?

První záznamy o sbírání hub na našem území pocházejí již z počátku 14. století v Dalimilově kronice. Ovšem lze předpokládat, že houby se zde sbíraly již dříve. Houbařením se zabývali obyčejní lidé, jelikož jim nic jiného nezbylo a pro mnohé to byla jejich obživa, která vzešla do tradice. Nebylo vzácné, že se při testování nových druhů sem tam někdo otrávil. Houby se též sbíraly na východu Asie, většinou za účelem kulinářských zážitků.

Houby se ovšem sbíraly a sbírají i mimo naše území. Především naši sousedé, Slováci a Poláci, též se houby sbírají i v některých západních zemích, leč jimi nejsou hříbky a bedly, nýbrž lanýže, které lze vzácně najít i u nás, a žampiony. Přece jen by bylo pod úroveň Francouzů a Angličanů sbírat ty ošklivé houby, ne? Ovšem není to jediný důvod - v západních zemích je většina lesů soukromých a přístup do nich je značně omezen, či je omezen počet hub jenž si můžeme domů odnést. Dalo by se tedy říci, že houbaření je taková slovanská rarita.

Nejvíce hub se nachází především na západních, jihozápadních a severozápadních svazích, především díky vlhku. Dále většina hub zjara preferuje závětrná místa s dostatkem sluníčka, čili spíše okraje lesů či okraje cest. Na podzim se jejich růst zpomaluje a s větší pravděpodobností je spíše najdeme v hustších porostech, které pomaleji vychladnou.

Za suchého léta je dobré houby hledat na vlhkých místech např: na severních svazích či v údolích. Jednou z nejbohatších lokalit na druhovou skladbu hub je Karlštejsko, díky jeho vápencovému podloží a příhodná pestrost biotopů: nížiny, podhoří, jak suchá, tak vlhká místa.

Jednou z věcí, která by se dala nazvat tradicí, je soutěžení mezi houbaři. Kdo najde více hub, kdo je má větší a jaké všechny druhy našel. Přece jen není nic lepšího, než se před sousedy vytáhnout s pořádně vrchovatým košíkem. Pokud jste tak ještě neučinili, je nejvyšší čas vašeho souseda porazit! Houbaření zdar!

FACÍR

Zajímavost pro lepší den

Adam Dvořák

@adam_dvorak

lesnictví - absolvent

Den, kdy se sibiřské kmeny vrátily k šamanismu

Píše se rok 1961, třicátý první říjen. Nad sovětskou jadernou střelnicí Objekt 700 Novaja zemlja prolétá bombardér Tupolev Tu-95V a shazuje třífázovou vodíkovou pumu o váze 27 tun. Letoun jen tak tak doletěl do bezpečné vzdálenosti, když puma v 11:32 moskevského času (10:32 v Praze) detonuje. Výsledná exploze vytvoří seismickou vlnu, která třikrát oběhne Zem, kolem sebe ohnivou kouli o průměru 8 km a stovky kilometrů daleko jsou vysklena okna. Záblesk z výbuchu je vidět skoro 1000 km daleko. Byla odpálena nejsilnější zbraň, která kdy byla zkonstruována. Tohle však není přímo o Car bombě, ale o důsledcích, respektive jednom. Jak bylo řečeno, záblesk byl vidět opravdu daleko. Byl vidět až v Grónsku a na opačné straně až na východním okraji Sibíře.

Právě na Sibíři nás v tento moment zajímá několik něneckých kmenů, které se po odpalu Car bomby vrátily k šamanismu. Ptáte se proč? A proč to vůbec zmiňuji a jak to, probůh, souvisí s Car bombou? Jak jsem avizoval, vzhledem k tomu, jak daleko byl vidět, tak vidělo pár lidí onen záblesk. A vzhledem k tomu, že o tom nemohli nic vědět, napadlo to, že se na ně začaly hněvat prastaré duše, a tak se vrátilo několik kmenů z etnika, které v dnešní době vyznává pravoslavnou víru, k šamanským rituálům jejich dávných předků v naději, že „prastaré duše“ uklidní.

Doufám, že tento miničlánek zlepšil den oné hrstce čtenářů, kterou zaujal nadpis a přeji příjemné čtení dalších článků v tomto čísle.

FACÍR

Otužování ANO nebo NE?

Karolína Cejpková

@karolina_cejpkova

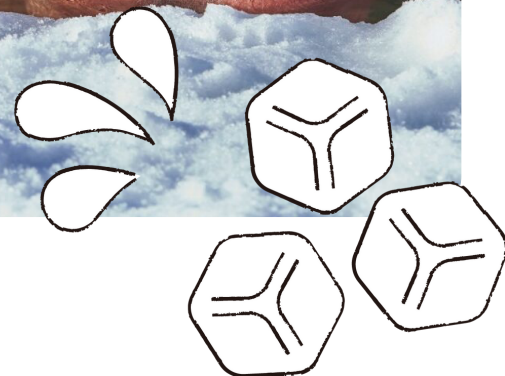
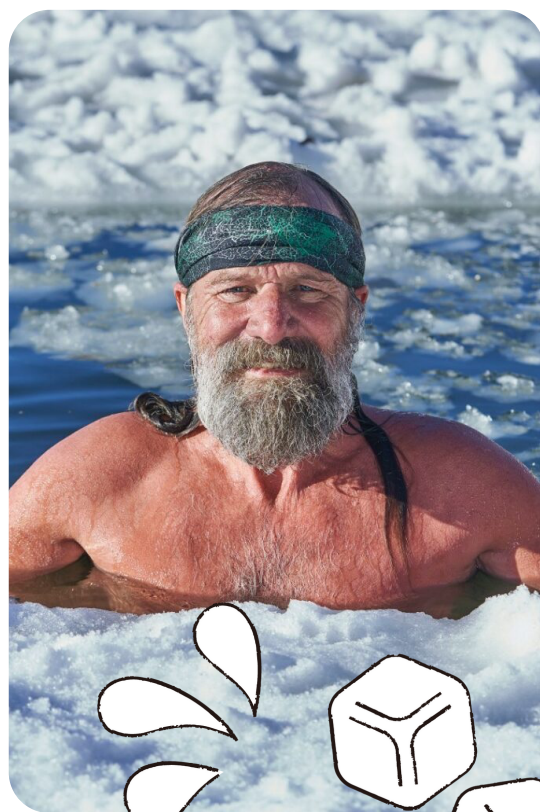
4.A, lesnictví - dopisovatelka

Pro spoustu lidí je otužování velmi podceňovaná metoda zlepšení svého zdravotního stavu, ale opak je pravdou. Je to jedna z velmi účinných metod a dostupná pro všechny společenské vrstvy, protože není potřeba žádných speciálních pomůcek, ale pouze dobrou náladu, pravidelnost a vytrvalost. Tento článek pojednává o výhodách otužování, začátečnických chybách a zodpoví jednu z nejčastěji kladených otázek. Ptáte se jaká to je? Přece jak bezpečně začít, aby otužování nemělo opačný negativní efekt.

Znáte Wima Hofa?

Jedná se o Nizozemce ve věku 64 let, nejnámějšího člověka spojeného s otužováním, přezdíváného také jako „ledový muž“ neboli „Ice Man“. Zapsal se hned čtyřmi rekordy do Guinnessovy knihy rekordů. Absolvoval ledovou lázeň, ve které vydržel 1 hodinu a 52 minut, na jeden nádech uplavál 60 metrů pod vrstvou ledu, dokázal vyjít na Mount Everest do výšky 7 000 m n. m. bez kyslíkové bomby a v letním oblečení a v neposlední řadě uběhl maraton za polárním kruhem při - 20°C v letním oblečení a naboso. Vytvořil si vlastní metodu otužování, která je založena na třech pilířích: meditace, dýchání a terapie chladem neboli otužování.

Jaké jsou výhody otužování?

Mnoho začátečníků provozuje otužování z důvodu zlepšení imunity, ale to není jediný pozitivní účinek. Mezi další benefity patří například zlepšení nálady, pleti, pokožky nebo postavy, jelikož jednou minutou ve studené vodě může člověk spálit až 400 kalorií, což je způsobeno tím, že tělo si vytváří teplo a spouští procesy termoregulace. Pravidelnost je pro otužování velmi důležitá a získané návyky oceníme i v osobním životě. Při tréninku je důležité se ve studené vodě uvolnit a nalézt komfort, což lze využít při řešení nepříjemných situací, kdy je potřeba zachovat chladnou hlavu a racionálně přemýšlet. Co se týče větší energie, tak ve studené vodě se nám tvoří tzv. továrny na energii, které se pod vlivem chladu množí, aby vytvořily více tepla a zůstávají jako otisk v našem těle po zbytek života.

Co je důležité...

Než přistoupíme k vlastnímu otužování měli bychom vědět základní informace. Je důležité začít pomalu a nikam nespěchat. Začínáme studenou sprchou od noh až se pomalu dostaneme k hlavě a budeme zvládat chlad na naše tělo. Pro mnohé z nás je nejtěžší oblast břicha a trupu, jelikož tělo chrání životně důležité orgány a musí udržovat jejich stálou teplotu. Obranou těla na chlad může být nepříjemný pocit vysílaný mozkiem a stres. V otužování jsou čtyři hlavní pilíře, kterými je dobré se řídit: dobrá nálada, žádný stres, pravidelnost a vytrvalost. Pokud Vám přijde 30 sekund krátká doba, tak věřte, že v otužování to neplatí, protože už krátká výdrž nám může přinést spoustu slíbených benefitů. V zimě se doporučuje pobyt ve studené vodě zkrátit na 1 - 3 minuty a v létě je dobré vydržet 3 - 5 minut. Samozřejmě záleží na okolnostech, protože čas strávený v chladném prostředí je individuální. Ve vodě se stále hýbeme a není dobré si při prvním otužování namáčet hlavu, jelikož hrozí prochladnutí hlavy, temene a výrazně se snižuje tělesná teplota. Z tohoto důvodu se v zimě doporučuje nosit na koupání čepici, která brání uniku tepla z těla.

Poslední, ale nejdůležitější odpověď na otázku je, jak začít?

Začneme krátkou rozcvičkou na zahřátí. Důležité je, abyste se nezpotili, ale dostali se do takového stavu, při kterém Vám bude okolní vzduch příjemný a nebude studit. Pomalu vlezete do vody až po takovou úroveň, po kterou Vám je to příjemné a nezrychlí se Vám dech a nemáte pocit stresu. Není dobré se srovnávat s ostatními otužilci, protože každý máme své vlastní potřeby a limity. Naslouchej svému tělu! Po studené lázni následuje zahřátí, pro které platí stejná pravidla jako u rozcvičky. Poté se osušíme suchým ručníkem a pomalu se oblékáme. Oblečení funguje jako izolace, a proto opravdu s oblékáním nespěcháme a pokud je Vám stále zima bude chyba v zahřátí po koupání. Taktéž není úplně dobré vystavit tělo hned po koupání teplému prostředí, ať už se jedná o vzduch nebo vodu. Mohlo by dojít k tepelnému šoku organismu.

Tekutiny a jídlo

Zhruba 2 hodiny před a po koupání se nedoporučuje požívat alkohol, neboť rozšiřuje cévy a při otužování dochází k nadměrnému úbytku tepla. Totéž platí o jídle, protože tělo potřebuje energii k tvorbě tepla nikoliv k procesu trávení. Jedinou tekutinou, která se doporučuje při koupání je teplý čaj z termosky. Teplý čaj funguje jako radiátor, rozehřeje tělo a přispívá ke zvýšení tělesné teploty.

Osobně se otužování věnuji nějaký čas a myslím si, že je to podceňovaná forma zlepšení zdraví, vitality a kondice. Většina z nás pro posílení imunity dává přednost konzumaci vitamínů a pastilek, než aby zkusili alternativní cestu otužování. Od té doby, co se mu věnuji, netrpím žádným chronickým onemocněním. Už bych od něho nikdy dobrovolně neustoupila. V důsledku mého otužování, nosím méně vrstev oblečení bez pocitu chladu. Přemýšlela jsem nad tím, jak rozšířit zájem o otužování mezi studenty, a proto jsem na naší škole zahájila kroužek. První schůzka se uskutečnila 21. 02. 2023 v místní části Dolce v počtu 11 lidí. Mým cílem je vytvořit partu nadšenců nebo šílenců, jak by řekli ostatní, se kterými společně překonáme své limity. V jednotě je síla, ale v partě se to lépe táhne. Myslím si, že po prvním setkání se mé myšlenky naplňují a těším se na naše další společné setkání.

Věřím, že i pro ostatní to byl pozitivní zážitek.

FACÍR

KAM rostou naše lesy?

Nikola Botošová

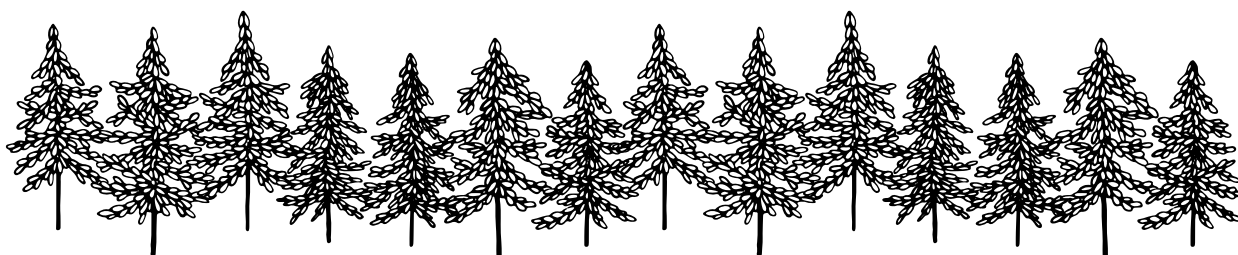
@caffeinikk

4.A, lesnictví – šéfredaktorka

Při studiu na této škole často docházím k otázce, zda se v dnešní době dokážeme dozvědět dostatečné množství informací na to, abychom se o les dokázali starat efektivně. Jsou vlastně inovace potřeba? Víme už dost nebo potřebujeme ještě více? Děláme to správně?

Co je jisté je to, že víme mnohonásobně více, než naši předkové, protože jsme měli tu možnost jejich chyby vidět na vlastní oči. Kúrovcové kalamity postihující celou Českou republiku, neuhasitelné požáry, bořivé větry. Špatná dřevinná skladba, obnovní postupy či už vůbec samotné nedostatečné rozčleňování porostů v minulosti, toto vše mělo přímý dopad na naši přítomnost. I v dnešních dobách děláme chyby, avšak mám dojem, že dostupných vědomostí se už tolik netýkají. Možná je to naše vlastní uzavřená mysl, která nám brání se o lesy lépe starat. Máme to štěstí, že žijeme ve věku pokroku - i v lesnictví si pomalu hledá svou cestu. Vědci pracují na nových a lepších způsobech obrany před biotickými škůdci, digitalizace lesních hospodářských plánů a porostních map umožňuje téměř každému z našich studentů vyrazit na školní polesí, aniž by s sebou museli táhnout obří knihu a mapu o velikosti pláštěnky (bohužel ne všem - ale i s tím se dá alespoň provizorně něco dělat), díky digitálním průměrkám můžeme daleko efektivněji zjišťovat zásoby porostů a mnoho dalších. I přesto stále zbytečně lpíme na něčem, co sice je momentálně dobré, ale v budoucnu se může stát, že si uvědomíme, jak jsme zaspali dobu - a někdy právě naopak, jak moc lpíme na digitalizaci všeho, když hlavním prostředím, kde by se měl lesník pohybovat, je les.

Realita lesnictví je v dnešní době to, že lesník se nemá moc možností dostat opravdu do lesa, projít ho celý pěšky. Za 8,5 hodinovou pracovní směnu sice mnohdykrát nasedne do auta, ale většinu času v něm stráví, jen aby se přesunul mezi částmi revíru, které má na starosti. S veškerou administrativou a pestrá paletou náplně práce se nelze divit tomu, jak málo toho jeden člověk zmůže (ještě na takovém množství hektarů). Ano, mnozí lesníci jsou naštěstí ve své práci velmi dobří, snaží se nad druhovou skladbou sázených lesů přemýšlet nejen na základě RSH (rámcových směrnic hospodaření), ale i na základě půdních typů a terénu, ve kterém se porost bude sázet, myslí za horizont toho, co za klima tu máme dnes, o lesy se pečlivě starají. Toto ale přichází na úkor tomu, že musí v práci trávit nespočet hodin přesčas.

Jeden člověk na takové množství agendy fyzicky nestačí a tak přichází na slunce světa jedna z nedocenených pozic v lesnictví - adjunkt. Adjunkti dokážou množství agendy pomoci zrovna tím, že dělají to, co by jinak musel dělat revírník - kamenem úrazu je jejich nízký počet. Ne každý student půjde v létě "šlapat kopečky", když si někde může vydělat více. U této práce ale nejde jen o peníze, v *naší společnosti bohužel ano*.

A tak revírníci pátrají po způsobech, jak svou práci stíhat lépe. Vymýšlejí si vlastní organizaci agendy pro lepší přehled, snaží se otáčet použitím moderních technologií ve svůj prospěch. Každý přemýšlí, jak svou práci dělat efektivněji, aby toho stíhal více.

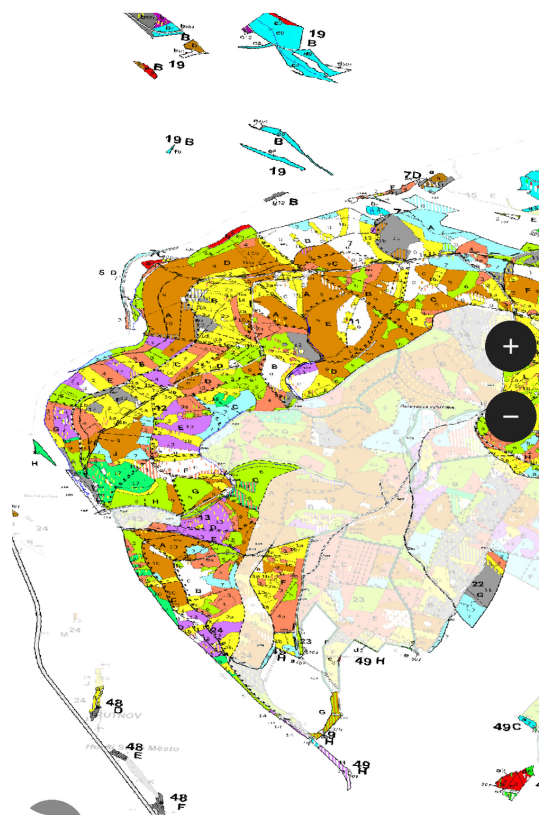
O své letní brigádě jako adjunkt jsem narazila na ne jeden zajímavý způsob, jak svou práci efektivněji, ale stále poctivě, stíhat. Jednou z nich je užití dronů při kontrolách lýkožrouta smrkového (*Ips typographus*) - a my se podíváme, jak taková kontrola může vypadat.

Pozor!

Pro létání s dronem, který disponuje kamerou v České republice potřebujete registraci jak vy (pilotní průkaz), tak Váš dron. Legislativně je též omezeno, jak vysoko a kde se s dronem můžete pohybovat. Porušení těchto nařízení s sebou nese vysoké pokuty a postih od úřadu pro civilní letectví! Kdykoliv se chystáte s podobnou technikou nakládat, vždy se ujistěte, jaká platná nařízení se s jejím užíváním pojí.

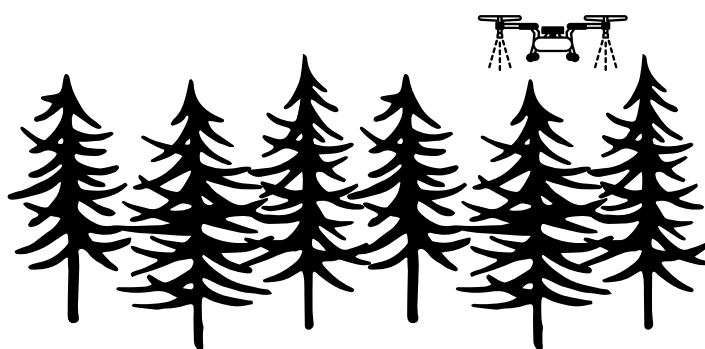
Michal K. je zaměstnancem Lesů ČR s.p. na pozici revírníka odborné správy lesa. Jako svého "pomocníka na vrtulkách" používá DJI Mavic mini, což je jeden z nejmenších modelů dronů, který je pro tento účel optimální. Lehký a skladný pomocník je na jednu baterii schopen v součtu rekognoskovat až několik km dlouhou trasu. Principy rekognoskace (prozkoumávání terénu) jsou v tomto případě používány 2 - ten první je prostý přelet nad zájmovým územím ve výšce cca 100 m s tím, že je pořízen videozáznam pod úhlem 45° v nejvyšší možné kvalitě. Nahrávka se posléze dá přehrát na velkém monitoru, který pomůže rozeznat jednotlivosti, které jsou pro nás důležité. Tento postup je nejrychlejší a po zkušenostech je hodnocen jako poměrně efektivní. Pro větší efektivitu a rychlou orientaci letounu je nutná znalost revíru z ptačí perspektivy.

Druhá možnost, která je sice zdoluhavá, avšak aplikovatelná jako podkladový materiál, je automatické snímání oblasti pod úhlem 90°. V tomto případě je nutné nejprve vymezit zájmové území, definovat přesnost snímání (přesahy, kvalitu) a v poloautomatickém režimu vypustit letoun na misi. Snímky jsou následně zpracovány ve volně dostupném software QGIS za pomoci pluginu (přídavků funkcí k základnímu programu) pro zpracování snímků s uloženými GPS souřadnicemi. Tato vrstva je následně proložena obrysovou či katastrální mapovou vrstvou a výsledkem začíná být poměrně použitelný snímek z terénu. V rámci tohoto projektu byl použit pouze volně šiřitelný software.

„Praktické využití hobby dronu v pracovní náplni lesníka v žádném případě nenahrazuje pravidelné pochůzky porostem. Je to pouze pomocník/doplňek pro zvýšení efektivity. Jsou porosty, které jsou obklopeny polnostmi s omezeným sezónním přístupem, těžko přístupné rokle. Dron pomáhá k rychlému odhalení ohnisek, kde dochází k barevným změnám, podrobnější nahlédnutí na porost ve svahu, či rychlejšímu odhad škod po působení abiotických činitelů. V současné době jsem ve stavu kdy mi přístroj příležitostně efektivně slouží, časově mne nezatěžuje a stal se tak spolehlivým a věrným pomocníkem.“

Kam rostou naše lesy? Rostou k pružnosti dřevinné skladby s ohledem na změnu klimatu, novým a efektivnějším metodám péče o les? To záleží na každém z nás, ať se naše cesty v lese uberou kamkoliv. Každý náš krok bude přímo ovlivňovat to, kam a jak budou naše lesy růst - ať to bude k prosperitě, či kalamitě. Bohužel nejsme věštcí, abychom věděli, zda vedou všechny naše kroky správným směrem - ale můžeme se aspoň snažit o to nejlepší, co nám naše dosavadní znalosti, poznatky a zkušenosti mohou dát.

FACÍR

Vlci v České republice

Tomáš Kuklík

@-

4.A, lesnictví – dopisovatel

Často se setkávám s názorem, že vlk do České republiky už nepatří, či že by se měl aktivně střílet. V tomto článku bych se chtěl zaměřit na to, proč do České republiky vlci patří a na problematiku odstřelu.

Vlci u nás.

Vlci do našich zemí patří, historicky zde byli, dokud je naši předci nevybili. Vlci udržují v přírodě rovnováhu, pěkně to popisuje ruské přísloví: „Kde jsou vlci, tam roste les.“, nedá se to samozřejmě vzít doslova, ale trocha pravdy na tom je. Vlci totiž nejvíce ohrožují divokou zvěř v mlazinách, kde je zvěř nevidí, a mají větší šanci ji ulovit, tím zabraňují okusu zvěří. Vzhledem k tomu, že jsme na lesnické škole si myslím, že bychom to měli být schopni vnímat.

Další názor, který se týká toho, jestli k nám vlci patří či nikoliv, ale zároveň i odstřelu, o kterém Vám chci také něco málo sdělit, zní takto: „Jaká je horní hranice vlčí populace u nás?“. Obrátím se na jeden z přirozených zákonů přírody, tudíž pokud je dostatek kořisti, případně je kořist přemnožena, bude populace predátorů, v tomto případě vlků, narůstat. To bude pokračovat než se nastaví rovnováha kořisti a predátora.

Problematika odstřelu vlka v Českých zemích

Kdo by měl odstřel provádět?

Řadoví myslivci? Myslím, že spíš ne. Odstřel vlků, kteří se přiblížili až moc blízko k lidem, by měli provádět lidé alespoň proškolení, s dostatečnými znalostmi, zkušenostmi, a to na základě dlouhodobého pozorování a rozboru vlčí smečky. V případě, že by střílbu prováděli lidé, kteří nemají žádné znalosti o systému, jakým vlčí smečka žije, a kteří nemají informace o smečce, kde by se „měl“ provádět odstřel, tudíž netuší přesně, co je jejich cíl, pravděpodobně neskončí dobře. Trochu Vám to vysvětlím v další části článku.

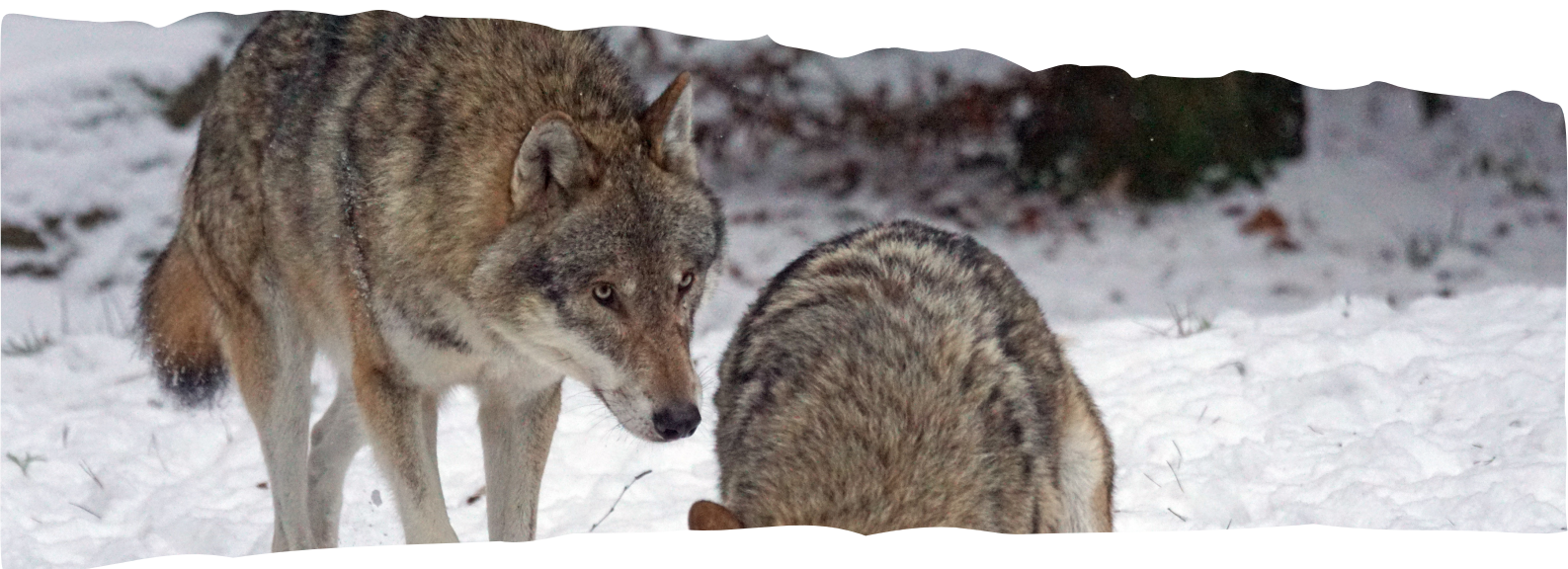
Není vlk jako vlk!

Asi nejzávažnějším problémem je hierarchie smečky a individualita jejích jednotlivých členů. Vše je velice dobře a naučně zpracované na základě dlouholetých pozorování divokých vlků a výzkumu vlků žijících v zajetí v knize Moudrost vlků od německé právničky, novinářky a spisovatelky Elli H. Radingerové. Nejlepší bude, když si to ukážeme na příkladu: V případě odstřelu vůdčího páru může dojít k potyčkám ve smečce o to, kdo by měli být noví vůdci smečky. To může vést k rozpadu smečky! Jednotlivé skupiny, které vznikly tímto rozpadem se pravděpodobně začnou rozpínat na větším území než původní smečka a vzhledem k menšímu počtu členů (pro ně potenciální snížení úspěchu) se budou o to více zaměřovat na lov ovcí, které jsou pro vlky lehce dosažitelnou potravou. Musíme si uvědomit, že odstřel kteréhokoliv člena vlčí smečky může mít obrovský dopad na smečku. Dalším příkladem špatného odstřelu by mohl být odstřel nejstaršího člena či členů smečky, tento člen či členi mají zkušenosti, které jsou při lovu kořisti nezbytné, tudíž jejich odstraněním z vlčí smečky zvyšujeme pravděpodobnost vlčích útoků na ovce, které jsou v naší zemi technicky bez obrany.

Jaké je nejlepší řešení?

Nejlepším řešením není odstřel, ten je spíše rizikovou, poslední možností. V případě České republiky by bylo dobré vzít si příklad z našeho souseda Slovenska. Vlci jsou na Slovensku sice také občas stříleni, ale v drtivé většině převažuje používání slzného plynu a gumových projektilů místními pastýři. Po takovém setkání s ovce a člověkem si snad každý vlk pořádně rozmyslí, jestli to zkusí znovu. Dalším způsobem obrany je samozřejmě kvalitní plot, ne variata, že jsou ovce ponechány bez dozoru uprostřed luk odkud se mohou vydat do lesa kdykoliv se jim zachce. Cvičení ovčáctí psy jsou také k užitku.

Doufám, že jsem tímto článkem vysvětlil zastáncům odstřelu vlků, že se jedná o velmi choulostivou situaci, kterou by bylo lepší řešit jiným šetrnějším způsobem a to tak, aby nedošlo ke zbytečným ztrátám na majetku z naší strany a újmám na zdraví ze strany vlčí.

Mongolské LESY A LESNICTVÍ

Aleš Škoda

škoda@clatrutnov.cz

profesor – PEL, LEB, LESN

Základní údaje o Mongolsku

- Velikost mongolského území: 1 564 116 km² (18. největší stát na světě)
- Počet obyvatel: 3 266 130
- Počet obyvatel žijící v hlavním městě Ulánbátar: přes 1 500 000
- Plocha pokrytá lesy: cca 12 500 000 ha

Mongolsko je z pohledu usedlého středoevropana velmi vzdálená asijské země, o které si málokdo myslí, že by mohla být též pokryta lesy. Ve skutečnosti mají v Mongolsku lesů více než my v České republice. Tato země je pokryta především polopouštními a rozsáhlou stepí, přesto při severní hranici s Ruskem, je poměrně široký pás velmi zajímavých a rozmanitých lesů. Na step většinou navazuje světlá tajga, která je často v řidším zápoji a vyskytuje se v ní především borovice lesní, modřín sibiřský a břízy. Blíže ruské hranici se poté vyskytují segmenty tmavé tajgy, které jsou již druhově bohatší a jsou zde kromě již jmenovaných dřevin zastoupené porosty smíšené s borovicí sibiřskou, smrkem sibiřským a jedlí sibiřskou, zápoj těchto lesů je již velmi hustý. Ve světlé tajze se můžeme často setkat s výraznou svahovou expoziční pokryvností, kdy osluněné svahy jsou výrazně sušší a les na nich již není schopen růst, a na severních expozicích lesy rostou. Všeobecně lze hodnotit mongolské lesy jako boreální - přírodě velmi blízké s původní dřevinnou skladbou a strukturou.

Řídká jednodruhová lesostepní společenstva s dominancí *Larix sibirica* – modřín sibiřský

Tyto typické severské lesy se však velmi často rozpadají ve velkém měřítku (kůrovec, mniška, požáry, sucho), takže zde není nouze o přirozené holiny velkých výměř, které se však dokáží velmi dobře přes pionýrské dřeviny opět obnovovat. Tento proces však může trvat desítky až stovky let. V případě, že takto nadějně se obnovující les obsadí pastevci se svými stády, les se nevratně přemění na step, jelikož hospodářská zvířata spasou veškerou přirozenou obnovu. Požár a pastva tedy stojí za nejvýznamnějším úbytkem lesa.

Jak se hospodaří v mongolských lesích? Odpověď je velmi jednoduchá - jak již bylo zmíněno, lesy jsou většinou na druhé koleji za pastevectvím, které je tradičním způsobem obživy venkovského obyvatelstva. Mongolové si moc lesa neváží a jeho využívání je malé, nebo žádné. Dalším negativem je v minulosti intenzivně prováděná nelegální těžba dřeva, kdy z lesa byly odváženy jenom nejcennější oddenkové části stromu, velké zbytky kmenů s korunami zůstaly v místě těžby.

Růžová – poušť, hnědá – polopoušť, žlutá – step, světle zelená – světlá tajga, tmavě zelená – tmavá tajga, modrá – vysokohorské polohy

Transport střežený policií

Takto vytěžené dřevo se nelegálně vyváželo buď do Číny nebo Ruska. Na základě těchto událostí mongolská vláda před více než 10 lety zakázala těžbu živých stromů. Dnes se mohou těžit pouze mrtvé, suché a ohořelé stromy. Místní pilařské a truhlářské zpracovatelské kapacity jsou tím pádem velmi malé, a tak mongolské lesnické a dřevařské subjekty nemají téměř žádné finanční zdroje, které by mohli zpět dávat do péče o nové lesy. Původní rozloha lesa v Mongolsku pokrývala ještě v roce 1970 11,2 % a dnes se les rozkládá pouze na 8 % rozlohy země. Les je velmi důležitý pro zachování ekosystémových funkcí, které významně ovlivňují kvalitu života. Mezi nejdůležitější funkce lesů patří udržování funkčních vrstev permafrostu (věčně zmrzlá půda), který má vliv na zásobování řek vodou. Pokud bude permafrost silně ubývat, hrozí vysychání řek a zhoršené podmínky pro zásobování velkých měst pitnou vodou.

Samozřejmě se bude krajina významně vysušovat, bude méně pastvy a přibude požárů. Všechna tyto negativa si dnešní vládní a akademičtí pracovníci moc dobře uvědomují a proto se snaží navázat spolupráci se zeměmi, které by s touto problematikou mohly Mongolsku pomoci. Česká republika se skrze lesnické subjekty: UHUL, MENDELU, LČR a ČLA již několik let snaží odborně a prakticky pomáhat nastartovat udržitelné lesní hospodářství v této krásné asijské zemi. O této spolupráci si něco řekneme v některém z dalších vydání časopisu Facír.

*Mongolským lesům a
lesnictví zdar!*

Aleš Škoda

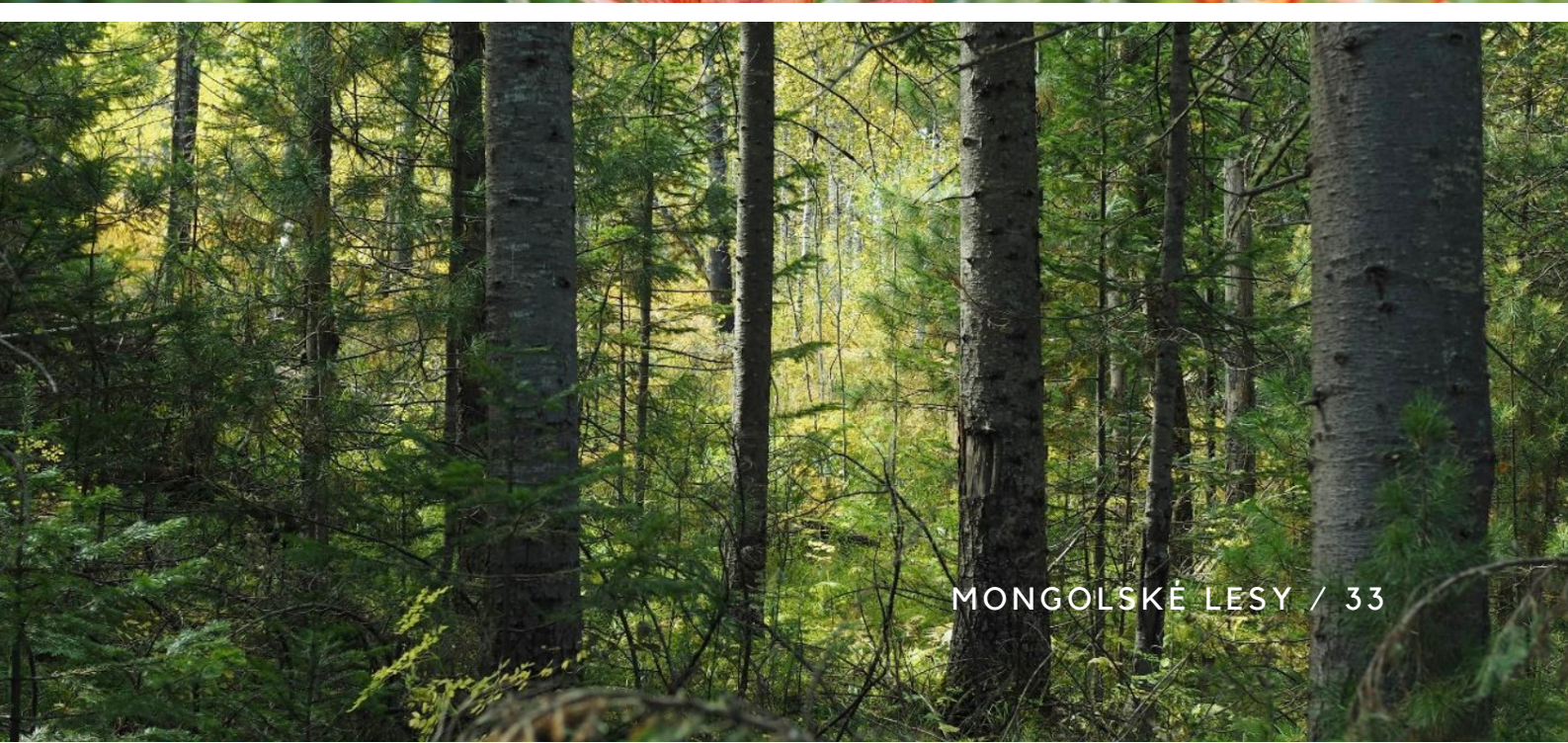

Ponechaná koruna stromu po nelegální těžbě

Lilie jsou běžné rostliny v mongolských travnatých nivách

FACÍR

We are *burning*... again

Vic Kaplan

@colorless_glass

4.A, lesnictví – dopisovatel

Summer is finally over, and so is the season of heatwaves. Many of us have suffered through the awful Czech summer with high temperatures, getting heat strokes, and such. But we should be grateful that we aren't citizens of Greece, Italy, or Spain because let me tell you, these guys were hot this summer. The hot weather and the following wildfires were mainly because of the heatwave Cerberus, named after the three-headed hellhound from Greek mythology, which caused enormous droughts and absurdly high temperatures for the European climate. But don't be mistaken, it's not just the fault of the heatwave. Like most of the time with wildfires, the most probable direct cause was human intervention because, of course, it is. It would be a miracle if people knew how not to be stupid and not to cause arson.

Now, moving to our beloved Greece, a land of antique culture, a lot of tourism and a home of Greek mythology (hence the name of the heatwave, if it wasn't obvious). At this moment, looking more like the lit up tip of a matchstick than a country.... With almost 150 000 hectares of burnt land, a bunch of injured people and some death here and there, Greece is not looking its best. But what it does is break records! The wildfire in Alexandroupoli is the largest recorded wildfire in the EU since 2000, the burnt area reaching almost up to 83 000 hectares. Joining the record numbers is also the evacuation of more than 20 000 people, mainly tourists, from Rhodes in July, because of wildfire (who would have thought in this article).

Barbecue party from Gods, tourists didn't like it much. Starting on July 23rd, the Greek Island Rhodes caught on fire, massively. The firefighters managed to get the situation under control after 4 long days. In those four days, the fires consumed around 18 000 hectares of Rhodes, of which 13 500 was forest, destroyed 55 houses and caused a quite big and very complicated evacuation. By calculations, the recovery of the burnt forest area will take at least 5–6 years at best and with very careful forestry management. Of course, the professors from the University of Athens are worried about a certain problem. The issue being that the wildfires could simply begin again next year, because who would have guessed that with global warming our planet could start catching on fire very periodically. Probably not our grandparents and quite sadly a good bunch of silly people, who still don't believe in it.

Dadia “dear lord, this is hell on Earth” forest is our honorable record breaker. The fire broke out on August 19 and to this day (September 3rd) is still raging, fully out of control of the firefighters. And big shout out to them, because they're truly trying their best, but even with around 600 units (30 of those are from Czechia, we are helping), more than 100 vehicles, 4 aircraft and 2 helicopters, the fire is not backing down. And to add to the fact that we are losing thousands of hectares of forest coverage, the Dadia forest is under the protection of the European Natura 2000 network. Why is it protected? Because it's both a living habitat and migration destination for the vast majority of European birds of prey, and you don't have to be a genius to figure out that feathers catch on fire very quickly.

Last but not least, the lungs of Athens caught on fire as well. To clear things up, no, citizens of Athens aren't fire breathers, even though it would be cool. Mount Parnitha National Park, also called the “lungs” of Athens, is also suffering from severe wildfires. It is situated just about 25 kilometers North of Athens and is one of the few forested areas around the capital. And let's just say nicely, the people of Athens aren't very thrilled about it. Turns out they don't like to see their national parks in flames as much as we, and they also don't want to breathe smoke and ash. And what do we do when something bad happens? We blame the government, and that's exactly what the Athenians are doing. We haven't seen the fruits of that labor yet, but firefighters are again doing their best, but unfortunately, we have quite the lack of them.

Now, I could get into the fires on Sicily and other parts of the Mediterranean countries, but most of you stopped reading at the second paragraph and if you didn't, Google is a great place. I'm wondering if I'm going to see the world in flames earlier than the whole world actually believing and doing something about global warming, e.g., billionaires not visiting their neighbors in personal jets. But that we will only know with time. I'm just worried that there isn't much of that either.

Chcete se zapojit do dění časopisu Facír? Staňte se součástí naší redakce! Napište redaktorům na jejich sociální sítě či přímo na instagram Facíru:

[@facir.clatrutnov](https://www.instagram.com/facir.clatrutnov)

Další číslo vychází v prosinci!